

Why were we redeemed?

1) שמות פרק כט פסוקים מה-מו

מה וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִיִּיתִי לָהֶם לְאֱלֹקִים :
 מו וַיִּגְדְּעוּ בִּי אֲנִי ה' אֱלֹקֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְשָׁכְנִי בְּתוֹכָם אֲנִי ה' אֱלֹקֵיהֶם :

2) רש"י שמות פרק כט פסוק מו

לשכני בתוכם, ע"מ לשכון אני בתוכם :

3) באר יצחק על רש"י שם

והנה רש"י ז"ל הוסיף עוד בכוונת המאמר במ"ש על מנת לשכון ולא אמר כדי לשכון כי יש הבדל גדול בין תכלית הפעולה ובין תנאי הפעולה. כי הפעולה אשר נעשית לתכלית בהפקד התכלית תתקיים בכל זאת הפעולה. אבל הפעולה שנעשית על תנאי, אם לא יתקיים התנאי תסור הפעולה ותבטל כי זהו גדר התנאי.

4) אבן עזרא שמות פרק כט פסוק מו

וידעו, הטעם אז ידעו כי לא הוצאתי אותם ממצרים רק בעבור שיעשו לי משכן ושכנתי בתוכם, וזהו תעבדון את האלקים על ההר הזה :

5) רמב"ן שמות פרק כט פסוק מו

לשכני בתוכם, על מנת לשכון בתוכם, לשון רש"י, ושמוש הלמ"ד בתנאי כזה איננו נמצא, ויתכן שיאמר וידעו בשכני בתוכם כי אני ה' אלקיהם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים, כי ידעו כבודי ויאמינו שאני הוצאתי אותם מארץ מצרים, והוא כדרך ויהי דוד לכל דרכיו משכיל (ש"א יח יד), כי בוחר אתה לבן ישי (שם כ ל), על אשר מריתם את פי למי מריבה (במדבר כ כד), והדומים להם, אבל רבי אברהם אמר כי לא הוצאתי אותם מארץ מצרים רק בעבור כי אשכון בתוכם, וזהו תעבדון את האלהים על ההר הזה (לעיל ג יב), ויפה פירש, ואם כן יש בענין סוד גדול, כי כפי פשט הדבר השכינה בישראל צורך הדיוט ולא צורך גבוה, אבל הוא כענין שאמר הכתוב ישראל אשר בך אתפאר (ישעיה מט ג) . . .

6) רמב"ן הקדמה לספר שמות

והנה הגלות איננו נשלם עד יום שובם אל מקומם ואל מעלת אבותם ישובו, וכשיצאו ממצרים אף על פי שיצאו מבית עבדים עדיין יחשבו גולים, כי היו בארץ לא להם נבוכים במדבר, וכשבאו אל הר סיני ועשו המשכן ושב הקדוש ברוך הוא והשרה שכינתו ביניהם אז שבו אל מעלת אבותם, שהיה סוד אלוה עלי אהליהם, והם הם המרכבה (ב"ר מז ח), ואז נחשבו גאולים, ולכן נשלם הספר הזה בהשלימו ענין המשכן ובהיות כבוד ה' מלא אותו תמיד :

7) משכיל לדוד על רש"י שם

כיון שהוציאים ממצרים אדעתא להכניסם לארץ מיד שאם לא היו חוטאים הכי הוה נמצא שהיה שורה מיד שכינתו ביניהם בארץ אלא דכיון דגרמו מעשיהם להתעכב במדבר משום הכי קאמר בתר הכי ועשו לי מקדש וכו' נמצא דעל כל פנים הוציאים על מנת כן לשכון ביניהם.

Who stole the קטורת?

8) שמות פרק ל פסוק א

וְעִשִׂיתִּי מִזְבֵּחַ מִקְטָר קִטְרֹת עֲצֵי שִׁטִּים תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ :

9) אברבנאל פרק ל פסוק א

חשש הכתוב, שמא יאמר אדם: ולמה לא זכרת בעבודה המזבח ההוא (מזבח החיצון) הקטרת שיעשו בכל יום, שהוא בחיוב כמו התמידין. לכן אמר, שענין הקטרת לא היה נעשה על המזבח החיצון כמו התמידין, ולכן לא נזכר עמהם.

10) חזקוני שמות פרק ל פסוק א

ועשית מזבח מקטר קטרת לא הזכירו עד לאחר מזבח העולה לפי שרוצה לומר לא תעלו עליו עולה ומנחה ונסך ומשה הזכירו לישראל אחר המנורה, וכן במעשה לפי שרוצה לומר בהטיבו את הנרות יקטירנה, ואומר ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה :

11 רמב"ן שמות פרק ל פסוק א

ועשית מזבח מקטר קטורת, הנה מזבח הקטרת מן הכלים הפנימיים היה, ראוי שיזכרנו עם השולחן והמנורה שהוא מונח עמם, וכן הזכירם במעשה בפרשת ויקהל (להלן לו כה), אבל הטעם להזכירו כאן אחר המשכן וכל כליו והקרבנות, בעבור שאמר בתשלומו הכל ונקדש בכבודי (לעיל כט מג), ושכנתי בתוך בני ישראל (שם מה), אמר כי עוד יתחייב להם שיעשו מזבח מקטר קטרת להקטיר לכבוד השם, וזהו רז שנמסר למשה רבינו שהקטרת עוצרת המגפה (שבת פט), כי הקטרת במדת הדין . . .

12 ספורנו שמות פרק ל פסוק א

ולא הוזכר זה המזבח עם שאר הכלים בפרשת תרומה, כי לא היתה הכונה בו להשכין האל יתברך בתוכנו, כמו שהיה הענין בשאר הכלים . . . גם לא היה ענינו להוריד מראה כבודו בבית, כענין מעשה הקרבנות, כאמרו ונועדתי שמה לבני ישראל וכן העיד משה רבינו באמרו זה הדבר אשר צוה ה' תעשו, וירא אליכם כבוד ה', אבל היה ענין זה המזבח לכבד את האל יתברך אחרי בואו לקבל ברצון עבודת עמו בקרבנות הבקר והערב . . .

13 רמב"ן שמות פרק כה פסוק א

וסוד המשכן הוא, שיהיה הכבוד אשר שכן על הר סיני שוכן עליו בנסתרו, וכמו שנאמר שם (לעיל כד טז) וישכן כבוד ה' על הר סיני, וכתוב (דברים ה כא) הן הראנו ה' אלקינו את כבודו ואת גדלו, כן כתוב במשכן וכבוד ה' מלא את המשכן (להלן מ לד) . . . והיה במשכן תמיד עם ישראל הכבוד שנראה להם בהר סיני, ובבא משה היה אליו הדבור אשר נדבר לו בהר סיני, וכמו שאמר במתן תורה (דברים ד לו) מן השמים השמיעך את קולו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה, כך במשכן כתיב (במדבר ז פט) וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת מבין שני הכרובים וידבר אליו . . .

14 שמות פרק יט פסוק ט

וַיֹּאמֶר ה' אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנִי בָא אֵלֶיךָ בְּעַבַּת הָעָנָן בְּעָבֹר יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְרֵי עֲמֹךָ וְגַם־בְּךָ יֶאֱמִינוּ לְעוֹלָם וַיִּגַּד מֹשֶׁה אֶת־דְּבָרֵי הָעָם אֶל־ה':

15 רב שימשון רפאל הירש על שמות פרק ל פסוק א

Its position, within the Heichal and not in the forecourt, already ranks it amongst those things which are meant to serve as representing the actual ideals of the Jewish calling and not, like the vessels in the forecourt, only to show the way to these ideals...This position (opposite the ark, between the menora and the table but in front of both) makes one regard it as representing the realisation of the ideal taught by the Torah in the combination of the spiritual and material blessings granted by the Torah....

The courtyard works on the material which is at the stage of being still completely unenobled (נחשת) and teaches by שחיטה, קבלה, זריקה, and the way to ה' ניחוח לה'. But the Jewish ideal is that solid pure golden stage, without dross (זהב), which does not still require the purifying sacrifice and surrender, which already has the whole earthly and material exis-

tence so permeated with the godly, that, without any residue whatsoever from it, it is through and through ריח ניחוח לה'.

That is why its construction only comes after the ultimate goal, the regaining of the השכינה on earth, which is what the working of the sanctuary aims at, had been expressed; it is in intimate connection with this goal. Both together form the complete pinnacle of the Jewish ideal. (The מזבח קטורת represents) the whole earthly existence, every phase completely permeated with spirituality, without leaving any residue, completely קטורת without שחיטה, קבלה, and זריקה, the intimate penetration of the מנורה into the שלחן. And abreast of that, and directly dependent on that, and brought about by that; the presence of the Glory of G-d in the midst of our earthly material life.